

STARRT

Rok III

Kraków, dnia 11 sierpnia 1947

Nr. 64 (177)

Żaba nadstawia nogę tam gdzie konia kuja...

Kraków przyjął go gościnnie. Nie pytał o rodowód. Nie badał jak to tam było przed wojną w Warszawie.

Dzisiaj ten pan pisze: „Ostatnio w pewnym mieście, którego nie nazwę, aby go nie hańbić publicznie, odbył się mecz futbolowy”.

Nie chcę tego miasta hańbić, ale pod adresem publiczności tego miasta, czyli jego obywateli, którzy mu podali rękę „tradycyjnie polskiej gościnności”, pisze w tytule swego paszkwilu: „Chamy, Cha-My, Chamy”.

A w innym miejscu: „krzyki publiczności były po prostu ciężkim przestępstwem przeciwko Państwu”.

To się nazywa, że się nie chce „hańbić publicznie”.

Cóż to były za krzyki? „Pod adresem przyjezdnej drużyny, publiczność zaczęła krzyżeć: „Folks - dojez, Folks - dojez, Folks - dojez”. Czy w drużynie tej nie ma takich? Jeśli ich nie ma to dlaczego zawodnicy tej drużyny nawoływali się podczas zawodów po niemiecku? To są fakty bezsporne. Dlaczego drużyna ta zesłała z boiska. Tak postępują goście?

Ala przejdźmy do dalszych kwiatuśków „rzeczowej krytyki” pana J. W-ff. Pan ten pisze dosłownie: „Gdzie indziej sport jest szkołą gentlemanów. U nas jest szkołą bandziorów”.

Gdybyśmy nawet na chwilę przyjęli, że część publiczności na omawianych zawodach nie zachowała się poprawnie, to zapytujemy: jakim prawem pan J. W-ff obraża cały sport polski, jakim prawem odmawia mu dżentelmeństwa?

Sporadycznych wypadków niesforne zachowywania się jednostek nie wolno generalizować, tak jak nie można identyfikować pism, na łamach których pan J. W-ff zamieszcza swoje karambuli, z panem J. W-ff!

Tego rodzaju sposób napadania na sport polski, który posiada za sobą chlubną kartę i poszczycić się może pięknymi efektami swej państwowo-twórczej pracy, przypomina maniery i poziom krytyki ludzi (mówiąc stylem pana J. W-ff, przyp. redakcji) podobnych bliźniaczo do „Wald-Dorfów”.

Pan J. W-ff pragnie być za każdą cenę (po niemiecku nazywa się to: „Preiss”, popularny.

Naprzód zaczął wypisywać panegiriki pod adresem krakowskiej Filharmonii. No, ale wystarczyło kilka prelekcji wygłoszonych przez niego (oczywiście, bezinteresownie) by ataki umilkły. Potem zabrał się obcesowo do krakowskiej Opery. Przy tej sposobności dostało się nieprzyzwoicie jednemu z dyrektorów Filharmonii, jednemu z najlepszych dyrektorów Opery, jednej z najlepszych ongiś śpiewaczek europejskich (rodaczka). Prelekcji na temat Opery Krakowskiej dotychczas nie wygłoszono, ergo: ataki jeszcze nie umilkły...

Ostatnio zainteresowania pana J. W-ff przerzuciły się w dziedzinę sportową. Żyjemy wszakże w epoce „bomb atomowych”. O czymś trzeba pisać.

Czytamy w artykule pt. „Chamy” w dalszym ciągu:

„Istnieje gdzieś w rządzie jakaś nadzorująca sport instancja, która winna być zajęta wychowaniem sportowej publiczności

Cracovia przepłoszyła „Orla”

Gorliczanie przegrali 0:6 (0:3)

6 bramek, 12 kornarów, 11 poprzeczek wzgl. słupków, 5 rzutów sędziowskich, marna gra zwycięzców i jeszcze marniejsza pokonanych, długie okresy beznadziejnej nudy i „oczekiwania na bramki” o najkrótszą charakterystyką sobotniego meczu mistrzowskiego: Cracovia—Orzeł. O drużynie gorlickiej napisano już gdzieś, że „orłem” to ona nie jest — nie przypuszczaliśmy jednak, aby pogromca Rymera był zespołem aż

tak słabym. Duże braki w technice, zupełny brak taktyki i nie tylko systemu lecz w ogóle jakiejś myśli w grze, przypadkowość poczynań i ciągle „improvizowanie” oto co obserwowaliśmy u zepchniętej przez całe 90 minut do deficytów drużyny gorlickiej. Na palcach policzone wypadki jej na „pole przeciwnika” przyniosły w sumie 4 kornary i dwa groźniejsze strzały (w tym jeden po kornarze), które oba trafiły w poprzecz-

kę i których „autorem” był prawy łącznik, Tokarski. Najdziwniejsze jest to, że z nazwiskiem tym, jako nazwiskiem kogoś wyróżniającego się z „Orla” spotykamy się nader rzadko podczas, gdy na podstawie dotychczasowych sprawozdań urobiliśmy sobie pojęcie, że najlepszymi jednostkami zespołu gorlickiego są obaj obrońcy: Kwarciany i Łań oraz napastnicy: Brągiel, Müller i Sroczyński. Tymczasem obrońcy grali wręcz

skandalicznie a skrzydłowi Brągiel i Sroczyński wraz ze środkowym Müllerem nie tylko ze niczym nie mogli zaimponować, ale w dodatku należeli do najłenniejszych zawodników. Bardzo słabo również grała pomoc Orła stosując system podań „na jakoby to będzie” a bramkarz przy 5-ciu (w tym 3-ch niepotrzebnych) wybiegach 4 razy minął się z piłką.

Przed niedawnym czasem tłumaczyłem komuś dlaczego tak zwykle bywa, że drużyna słaba, przegrywająca z reguły każde zawody w wysokim cyfrowym stosunku posiada zazwyczaj w gronie swym zasługującego na wyróżnienie bramkarza. Wychodziłem z założenia, że bramkarz takiej słabej drużyny ma na każdym meczu doskonały trening... Bramkarz Orła miał też w jetocie na meczu przeciw Cracovii jeden z najlepszych „treningów” — stąd też po przerwie poprawił się nieco i nawet zebrał oklaski m. in. za obronę silnego i bliskiego strzału Jabłońskiego II oraz dalszego lecz zdradliwego strzału Szewczyka. Trzeba jednak, aby jakiś doświadczony trener wyłożył bramkarzowi Orła zasady piśkowania, wybiegów itd. no i... żeby odczytał obrońców fatalnych „kiksów” i zabierania bramkarzowi czystej piłki.

Zwyczajna drużyna Cracovii nie za chwyciła też tym razem. To nader rzadko się zdarza, żeby zwolennicy Cracovii wyrażali głośno swoje niezadowolone i nawoływali swych „pupilów” do ambitniejszych poczynań. Tym razem tak jednak było i obok „dyktowania”: „grać dołem” słyszało się również takie typowo wielko-krakowskie wraz z przyłączonymi (Zwierzyńiec, Krowodrza) słowa zachęty: Cracovia grać do jasnej... Pewnie, że jeżeli ktoś wyda za bilet ponad 200 złotych i okaże się później, że jedyna bramka na meczu z Orłem kosztuje dokładnie tyle samo co na meczu z AKS-em to wówczas pyta się: „gdzie kalkucja”. Na takim meczu jak z Orłem powinno być przynajmniej 50% taniej. Przykro nam, że tak nie było i dlatego musimy w pierwszym rzędzie pochwalić Bobulę, który z 5-tyk napastników Cracovii najbardziej ambitnie starał się wyrównać widowni tę „kalkucję budżetową”, co mu się udało, gdyż z sumy 6-ciu strzelonych przeciwnikowi bramek połowę zapisał na swoje konto. Jeśli grę jego widział kapitan związków PZPN to na pewno powoła go „dodatkowo” na obóz przed meczem z Czechosłowacją. W formacjach defensywnych dorówny-

(Dokończenie na stronie 2-giej)

6 bramek zdobył Gracz na meczu:

Wisła—Skra 9:1 (4:0)

Jakkolwiek Skra przedstawiła się lepiej od sobotniego przeciwnika Cracovii, to jednak poniosła wyższą porażkę i... nie usprawiedliwiła w niczym swych aspiracji do czołowej klasy piłkarstwa polskiego. W szeregach drużyny częstochowskiej jest wprawdzie kilku zawodników, rokujących nadzieje, lecz jest to o wiele zamało, by stanowić równego partnera dla drużyny tej klasy, co Wisła, Cracovia, Warta itd. Tymi wartościowymi jednostkami w drużynie Skry są: bramkarz Borowiecki, obrońca Bubel, pomocnik Serdak i obaj skrzydłowi: Purgal i Bulski. Bramkarz częstochowian, zatrudniony przez cały czas meczu ma wprawdzie na sumieniu jedną fatalnie przepuszczoną bramkę, lecz... przecież i bramkarz tej klasy, co Jurowicz nie był tym razem wolny od podobnego „grzechu”, „dzięki” któremu Wisła wypada „równy rachunek”, tj. po utracie pół bramki na jeden mecz (12 meczów — 6 bramek straconych) przez tę bramkę Skra stanęła również w jednym szeregu z 3-ma Poloniami, które dotąd jedynie potrafiły zdobyć na Wisłę bramki, — a co nie udało się tak bramkostrzelnemu napadowi jak i poznańskiego KKS-u czy Szombierkom, nie mówiąc już o Motorze. Bramkarz Skry zdradził przy tym dobry styl obrony i pełną ołtarność.

Obrońca Bulski, zatrudniony nierównie często, jak bramkarz wygrał niejedną pojedynkę, z którymi ze środkowej tójki napastników Wisły to już mówi za siebie, jeśli się zważy, że trójka ta jako całość i jako pojedyncze „człony” reprezentuje dziś poziom godny nazwy ekstraklasy. Prawy pomocnik Serdak w pracy destrukcyjnej był również jednym z najlepszych zawodników drużyny gości — gorzej natomiast było ze współpracą z napadem i celnością podań. Obaj skrzydłowi mają dobry

bieg i „wycucie dystansu”, przy pilnym treningu można będzie zrobić z nich dobrych skrzydłowych. Gdyby jeszcze obaj ci skrzydłowi nie mieli przeciw sobie b-ci Wapienników i Flanka za nimi, wypadliby na pewno lepiej. Środkowy napastnik Seifried o którym „fama częstochowska” głosi, że przewyższa swoich współpartnerów, tym razem znikł zupełnie.

U zwycięzców na pierwszym planie trzeba postawić Flanka w obronie, obu Wapienników w pomocy oraz środkową trójkę napadu. Pojawił się znów w niej Artur, jeden z najlepszych techników, jakich w ogóle widzi się na naszych boiskach — wniósł dużo spokoju i „rozsądnej myśli” do gry żywiołowych, rasowych przebojowców jakimi są Gracz i Kohut. Pierwszy z nich dokonał nielada sztuki, zdobywając w jednym meczu mistrzowskim pół tuzina bramek, każda w innym stylu. Ze przy tym Gracz był współtorem dalszych 3-ch, tedy właściwie stał się on „całkowitym ojcem zwycięstwa”. Łącznik Wisły, mimo okazałej ilości strzelonych bramek ani razu nie zagrał egoistycznie — w czym rewanżowali się mu koledzy i stąd współpracę ich była mka, efektywna i efektywna. Giergiel, zdobywca pierwszej bramki, strzałem „pierwszej marki” odzyskał się również wiele razy swoim kolegom za dobrą sytuację strzałową, dobrymi dośrodkowaniami i precyzyjnie bitymi rzutami różnymi. Cisowski, jak zwykle ambitny i żywiołowy, nie ma szczęścia w strzałach.

Na tle szybkich i świetnych zarówno w defensywie jak i w ofensywie Wapienników Legutko, dzięki powolności wypadła gorzej — niemniej jednak trudny mu postawił jakiś zarzut. Nie można tego powiedzieć o Rupie, który Flankowi i Wapiennikom ma do zawdzięczenia, że jego błędy nie stały się rażące.

Składy drużyn:

WISŁA: Jurowicz — Rupa, Flank — Wapiennik I, Legutko, Wapiennik II — Giergiel, Gracz, Kohut, Artur, Cisowski.

SKRA: Borowiecki — Bubel, Bąkowski — Serdak, Orłowski, Dzieciołowski — Purgal, Dąbrowski, Seifried, Slezak, Bulski.

Już w pierwszej minucie ma Artur dobrą sposobność zdobycia bramki jednak bramkarz krzyżuje jego plany. Także Jurowicz w momentalnym kontrataku staje na drodze ataku Skry i oddala niebezpieczeństwo. Zagraza mu ono jeszcze raz w 4-tej minucie, gdy po centrze Bulskiego Dąbrowski wali z woleja bez namysłu, mijając cel nieznanie.

W 8 minucie pada pierwsza bramka: dobre podanie Cisowskiego przepuszczają Kohut i Gracz do nieobstawionego Giergiela, który pięknym strzałem zdobywa prowadzenie. Za chwilę „goraoco” jest pod bramką Wisły, gdzie błąd Rupy naprawia Wapiennik I. W 11 minucie Artur, wystawiony w uliczkę przez Kohuta, zwleka trochę i traci piłkę na rzecz obrońców, a w chwili później Gracz z takiej samej pozycji strzela obok słupka. W 18 minucie bije Wisła 2 rągi pod rząd (Giergiel, Cisowski) — oba bez rezultatu. Ładny atak Skry wstrzymuje znów Wapiennik I. Także brat jego musi interweniować pod nieobecność Flanka który w „swoim stylu” zapuścił się z piłką aż na pole karne przeciwnika.

W 25 minucie Kohut idzie środkiem na przebój i pada podcięty przez Bąkowskiego na polu karnym. Sędzia Nalepa (Opole) z olimpijskim spokojem podchodzi do „miejsca wypadku” i pokazuje na biały punkt w odległości 11 metrów od bramki. Karnego egzekwuje Gracz nieuchronnie i Wisła prowadzi 2:0. W chwilę później ładny atak: Artur—Kohut, kończy się strzałem Kohuta, wybitym przez bramkarza na róg. W 30. minucie Gracz idzie zdecydowanie do dalekiej centry Wapiennika I i mimo interwencji bramkarza umieszcza ołowia poraż trzeci piłkę w siatce Skry.

Po zacczeniu od środka Częstochowianie przedostają się szybko w pobliże bramki Wisły, tu Purgal obledza Flanka i podaje do środka — Slezak strzela z bliska, lecz Jurowicz pokazuje jak broní bramkarz, wyznaczony do drużyny reprezentacyjnej (tylko ten „wojny?”).

W ostatnim kwadransie przed przerwą widzowie przeżywają „dalszy ciąg” meczu: Cracovia—Orzeł. Okazuje się znów, że „bramki krakowskie” są odrobinię za niskie i za wąskie, gdyż szereg celnych strzałów trafia w słupek wzd. w poprzeczkę. Jeden natomiast z nóg Gracza trafia do siatki i Wisła ma 4:0. Trzeba tu pochwalić Kohuta, który w momencie strzału Gracza uciekł ze spalonego pola bramki i w ten sposób uniemożliwił ofside.

Po przerwie jeszcze bardziej zacie-

Wartoby w... kampanię wychowawczą na łamach sportowej prasy, przy współudziale fachowców zagranicznych, jeśli okazałoby się, że u nas nie ma nikogo, kto by wiedział i mógł pisać o tym, jakie formy kulturalne obowiązują publiczność na stadionach sportowych”.

A możeby tak pan J. W-ff wygłosił na ten temat prelekcję? Tylko, że w naszym sporcie wygląda się prelekcje naprawdę bezinteresownie!

Prasa sportowa nie potrzebuje inspiracji ze strony ludzi, którzy niby żaba, nadstawiają nogi tam, gdzie konia kuja...

Nie potrzebuje pomocy „fachowców zagranicznych”, bo wystarczy przerzucić szpalty pism sportowych, by się przekonać ile miejsca poświęca się zagadnieniu wychowawczemu naszej młodzieży i publiczności. Są w sporcie

polskim ludzi, którzy „wiedzą i mogą pisać o tym, jakie formy kulturalne obowiązują publiczność na stadionach sportowych”. Pisywali i mówili o tym wtedy, kiedy inni — przed wojną — pisywali na tematy, przed którymi ich pamięć dzisiaj (!) panicznie się wzdryga... To prawda panie J. W-ff; istnieje „w rządzie nadzorująca sport instancja” ale winna ona, — naszym zdaniem, — zająć się nie tylko „wychowaniem sportowej publiczności”, lecz przede wszystkim, tymi jednostkami, które z „całym bagażem ignorancji i miernoty”, określają — na razie bezkarnie — sport polski mianem... szkoły bandziorów, i które swoimi publikacjami, bynajmniej nie sprzyjają propagandzie wychowawczej.

M. Statter

śnia się kraj granatowych koszul (Wisła ze względu na czerwone koszulki Skry zmieniła swoje na granatowe) wokół bramki Skry, Borowiecki ma ciągle „rece pełne roboty” i trzyma się dzielnie aż do 10 minut, kiedy to Kohut ulega go, startując go do dalekiego podania Cisowskiego i spokojnie przetrzuca ponad nim piłkę do siatki zdobywając 5-tą bramkę. W 3 minuty później jest już 6:0. — Gracz przejmując bowiem na główkę centrę Giergiela i „sprawa załatwiona”. Ten sam zawodnik zrywa się nagle do słabego podania Bubela do bramkarza w 22 minucie i mimo dużej odległości uzbiega Borowieckiego, usiłującego rozpaczyliwie rzucić się mu pod nogi i strzela do pustej bramki: 7:0. Za 6 minut później jeszcze raz Gracz po ładnej kombinacji z Arturem strzela dołem w sam róg bramki, podwyższając wynik na 8:0. Przy tym stanie psuła sobie Wisła rezultat „do kółka”, tak to mówi generał „tajemnik” Voigt, dając sobie strzelić z wolnego, bitemo przez Slezaka, jedyną bramkę. „Odpłaca” się Wisła jeszcze w przedostatniej minucie gry częstochowlakom jedną (9-tą) bramką zdobyta po rzucie różnym przez Artura, wzywając w ten sposób zaledwie 25 proc. możliwości w tym okresie gry. (hs)

(Dokończenie ze "strony 1-szej)

wali Bobulę Mazur i Gilmas. Reszta zawodników Cracovii tak o pół klasy gorsza niż na meczu przeciw AKS-owi z tym, że powrót Różankowskiego na boisko wydaje się jeszcze odrobinę przedwczesny i widać, że zawodnik ten wyraźnie ochrania swą nogę. Różankowski strzelił wprawdzie najładniejszą bramkę dnia — niemniej jednak jego dwa strzały przed przerwą z najbliższej odległości wołały o pomstę do nieba. Szły też dosłownie w tym kierunku.

SKŁADY DRUŻYN I PRZEBIEG GRY

Cracovia: Rybicki — Gędek, Gilmas — Jabłoński I, Parpan, Mazur — Szeliga, Jabłoński II, Szewczyk, Różankowski, Bobula.

Orzeł: Drożdż — Kwarciany, Łań — Tumidajski, Łącki, Bania — Brąglel, Tokarski, Müller, Pony, Sroczynski.

Od samego początku usadowia się Cracovia na polu przeciwnika — mimo to na pierwszą bramkę trzeba czekać prawie pół godziny. Przez ten czas obserwujemy „zmagania”, które nie przynoszą zaszczytu ani drużynie atakującej ani broniącej się. Podania ataku Cracovii są niedokładne a najeśliwsi rzuty wolne (Parpan, Bobula, Gędek) nie mogą poważnie zaszkodzić bramce przeciwnika. Pierwszy strzał na bramkę Orła oddaje Różankowski w 8-mej minucie. Za chwilę Bobula z przeboju strzela o krótko słupka. Ten sam gracz zawodzi potem dwukrotnie podobnie zresztą jak Szewczyk czy Jabłoński II. W 17-tej minucie ratuje Drożdż zrzucając się pod nogi Szewczyka i naprowadzając w ten sposób błąd Kwarcianego. Nowe 2 rzuty wolne, pierwszy bity przez Gędkę na Bobulę, drugi przez Parpana, odbity od „muru” gorliczan przynoszą pewne urozałcenie „anektady”. W 23-ciej minucie Różankowski znajduje się na jakieś 5 metrów sam przed sam z bramkarzem i wali co sił w górę. W następnej minucie pada pierwsza bramka: Szeliga potaje piasko dołem do środka a tu obaj obrońcy przypatrują się jak Bobula stoczywszy pojedynek z bramkarzem umieszcza piłkę w siatce. 1:0.

Znow kilka minut „nudy”, którą przerywa ładny strzał Szeligi, obroniony przez Drożdża i daleka bomba Parpana z wolnego, przechodząca tuż obok celu. W 35-tej minucie ucieka Bobula i oddaje centrę do środka, która łukiem przechodzi ponad źle ustawionym bramkarzem, odbija się od wewnętrznej strony przeciwległego słupka i wpada do siatki. 2:0.

W następnej minucie goście po raz pierwszy „mają szansę”: Pony ucieka Jabłońskiemu, przetrzuca do środka, gdzie dobrze ustawiony Brąglel strzela z bliska — zapewne na skutek „denerwowania” w aut. Za chwilę akcja jest już po przeciwnej stronie: Jabłoński II trafia w poprzeczkę, piłkę odbija od niej dostaje Różankowski i strzela „Panu Bogu w okna”. Na krótko przed przerwą (43 min) zdobywają gorliczanie pierwszy rzut rożny. Bije go b. dobrze Brąglel. Tokarski przejmując piłkę volejem i strzela w poprzeczkę. Wydaje się, że wynik 2:0 utrzyma się do przerwy, gdy tymczasem w ostatnich sekundach gry Parpan strzela z daleka, Drożdż roblinonuje i odbija piłkę a nadbiegający Jabłoński II umieszcza piłkę po raz trzeci w siatce Orła. 3:0.

Po przerwie zaczyna się dalej „gniecenie” Orła. W 2-giej minucie Szewczyk trafia w poprzeczkę, potem Jabłoński II strzela z bliska, jednak bramkarz jest na stanowisku. Szybki wypad gości przynosi strzał Tokarskiego obok słupka i znow atak Cracovii kończy się strzałem Szeligi w „zaczarowany” słupek. Orzeł „budzi się” na chwilę z odrętwienia i zdobywa 2 rzuty, po czym znow Cracovia spycha go do defensywy. Minuty biegna a wynik (3:0) pozostaje ciągle bez zmiany. W 18-tej minucie raid Bobuli przynosi podanie do Jabłońskiego i dalszy strzał w słupek. W następnej minucie lewoskrzydłowy Cracovii strzela w poprzeczkę, Jabłoński zaś kieruje „poprawką” w ręce bramkarza. 20-ta minuta gry po przerwie przynosi czwartą bramkę, zdobywa przez Bobulę, który w pełnym biegu minął pomocnika i obronę i strzelił z najbliższej odległości — nie do obrony.

Po zacczeniu od środka przedostają się gorliczanie pod bramkę Cracovii i tu znow gospodarzom przychodzi z pomocą szczęście, kierując silny i celny strzał Tokarskiego na poprzeczkę. Po kilku minutach gry „w środku boiska” jeden z ładniejszych ataków Cracovii prawą stroną kończy się dobrym dośrodkowaniem Mellig, z którego Szewczyk zdobywa siódmą piątą bramkę (33 min.) i wreszcie w 8 minut później wynik ustala Różankowski zdobywając najładniejszą bramkę.

Sędzia Dabert (Poznań) był sprawiedliwym arbitrem, nie miał on specjalnie trudnego zadania.

(hs.)

Bez niespodzianek

14 runda zawodów eliminacyjnych o wejście do Klasy Państwowej nie przyniosła żadnych niespodzianek w tym sensie, że z reguły zwyciężyli faworyci, jakkolwiek cyfrowe rezultaty tych zwycięstw są w niejednym wypadku zdumiewające. Tak np. pogrom Pomorzana przy równoczesnych nikłych zwycięstwach

AKS-u nad Radomiakiem, Lublinianki nad olsztyńskim KKS-em potwierdzają raz jeszcze starą mądrą, że piłka jest okrągła.

W tabelach mistrzowskich zmiany są minimalne. Warta utraciła (przejściwo) pozycję lidera na skutek „pauzowania”, gdyż mecz przeciw Tęczy ze względu na zły stan boiska potraktowano

jako przyjacielski. Również pauzująca Garbarnia spadła o jedno miejsce niżej (3-cia lokata) — natomiast Polonia (W-wa) po wysokim zwycięstwie nad Ogniskiem zajęła ponownie pozycję viceleadera tabeli.

A oto jak przedstawiają się tabele w obecnej chwili:

Grupa I:			
	gier	pkt	st. br.
1) Wisła	12	23:1	71:6
2) Polonia (W-wa)	12	19:5	58:21
3) Polonia (Bt)	12	19:5	49:20
4) KKS	12	13:11	59:25
5) Polonia (Sw)	12	11:11	24:22
6) Szombierki	12	11:13	23:27
7) Skra	13	8:18	24:52
8) Ognisko	13	6:20	27:79
9) Motor	13	0:26	14:97

Polonia (W-wa) — Ognisko (Siedlce) 13:1 (4:1)

Warszawa (Tel. wł.) Rozegrany w dniu dzisiejszym na stadionie W. P. mecz piłkarski o wejście do klasy państwowej między warszawską Polonią i Ogniskiem z Siedlec — zakończył się wysokocyfrowym zwycięstwem Polonii w stosunku 13:1. Drużyna stołeczna miała przez cały czas meczu zdecydowaną przewagę, tak, że gra nie była zbyt interesująca. Z Polonii wyróżnił się Jaźnicki i Swicarz w napadzie. Zawody prowadził sędzia Walczak.

Polonia (Bytom) — Szombierki 1:0 (1:0)

Bytom (Tel. wł.) W meczu o wejście do klasy państwowej miejscowa Polonia pokonała RKS Szombierki w stosunku 1:0 (1:0). Jedyną bramkę zdobył Kulawik.

KKS (Poznań) — Motor 9:1 (3:1)

Rozegrany w Białymstoku mecz mistrzowski przyniósł wysokie zwycięstwo drużynie poznańskiej, która może jeszcze na finiszu wyminąć Polonię (Bytom) i zakwalifikować się do Klasy Państwowej.

AKS (Chorzów) — Radomiak 2:1 (2:0)

Chorzów (Tel. wł.) Mecz piłkarski o wejście do klasy państwowej rozegrany w Chorzowie między AKS-em i „Radomiakiem”, zakończył się zwycięstwem zespołu śląskiego w stosunku 2:1 (2:0). AKS zagrał dobrze

Grupa II:			
	gier	pkt	st. br.
1) Cracovia	14	22:6	60:17
2) AKS	14	22:6	45:18
3) Rymer	14	20:8	48:29
4) RKU	14	16:12	28:28
5) Pomorzanie	14	15:13	33:35
6) Gedania	14	14:14	41:35
7) Radomiak	14	13:14	37:28
8) ZZK	14	9:19	29:50
9) Orzeł	14	8:20	25:44
10) Grochów	14	1:27	17:79

tylko do przerwy, po przerwie wypadł bardzo słabo. Obie bramki dla chorzowian zdobył Spodzieja, dla „Radomiaka” — Czachor.

RKU (Sosnowiec) — ZZK (Łódź) 2:0 (1:0)

Sosnowiec (Tel. wł.) W meczu o wejście do klasy państwowej gospodarze pokonali po niezbyt ciekawej grze kolejarzy łódzkich w stosunku 2:0. Do przerwy gra prowadzona była w bardzo wolnym tempie, na co wpłynął padający deszcz. Obie drużyny grały chaotycznie. Po przerwie gospodarze zaczęli grać szybko, przeważając wyraźnie do końca meczu. Bramki dla zwycięzców zdobyli: Piłarek i Słota.

Rymer—Pomorzanie 7:0 (2:0)

Rybnik (Tel. wł.) Mecz piłkarski o wejście do klasy państwowej, rozegrany między Rymerem i Pomorzaniem z Torunia, zakończył się zwycięstwem zespołu śląskiego w stosunku 7:0 (2:0). Bramki dla zwycięzców, którzy mieli przez cały czas zdecydowaną przewagę, zdobyli: Motyka (3), Franke (2), Parysz i Komar.

Gedania—Grochów 8:0 (1:0)

Rozegrany w Gdańsku mecz mistrzowski przyniósł wysokie zwycięstwo gospodarzom nad chaotycznie grającą drużyną warszawską.

ŁKS—Czuwaj 3:0 (1:0)

Łódź (Tel. wł.) ŁKS odniósł po b. ostrej grze, w wyniku której doszło

Grupa III:			
	gier	pkt	st. br.
1) ŁKS	13	21:5	55:19
2) Warta	12	20:4	54:15
3) Garbarnia	12	20:4	44:14
4) Tęcza	12	13:11	25:25
5) Lublinianka	13	12:14	29:35
6) WMKS	13	10:16	23:38
7) Czuwaj	12	8:16	12:28
8) KKS	12	6:18	18:31
9) PKS	12	0:24	7:52

do kilku poważniejszych kontuzji zasłużone zwycięstwo zdobywając bramki przez Łucja (2) i Hoggendorfa.

Lublinianka — KKS Olsztyn 1:0 (1:0)

Lublinianka odniosła nikłe, lecz zasłużone zwycięstwo nad KKS-em w Olsztynie, uzyskując jedyną bramkę ze strzału Różyły.

WMKS—PKS (Szczecin) 3:1 (2:0)

Po 12 grach mistrzowskich kroczy PKS ze Szczecina nadal bez zdobycy punktowej, uległszy w niedzielę milicjantom katowickim, którzy przewyższali gospodarzy szybkością i zgraniem.

Warta — Tęcza (Kielce) 3:1 (2:1)

Poznań (Tel. wł.) Na skutek silnej ulewy boisko „Warty” było w takim stanie, że sędzia Mohyla zdecydował że mecz o wejście do klasy państwowej między Wartą i Tęczą może być tylko rozegrany jako spotkanie towarzyskie. Przyniosło ono zwycięstwo Warty w stosunku 3:1 (2:1). Gra stała na słabym poziomie. Warta miała lekką przewagę lecz atak jej był b. słaby dysponowano strzałami. Kielczanie zagraли b. ambitnie, nadrabiając braki techniczne wielką ofiarnością. Bramki dla Warty strzelił: Gierak, Snyłski i Kaczmarek; honorowy punkt dla Tęczy zdobył Zwierzchnowski.

Na drugim froncie

Grupa I.

Tarnovia — JKS 10:0 (6:0)

Drużyna mistrza przemyskiego została rozgromiona w kompromitujący sposób. Tarnovia, grająca bez Barwińskiego, Maliniewskiego i Rolka III przewyższała J. K. S. o klasę.

Atak Tarnovii przeprowadzał piękne akcje w polu i skutecznie wykańczał je pod bramką przeciwnika. Już od pierwszych chwil meczu zaznaczyła się przewaga Tarnovii, której atak w krótkich odstępach czasu zdobywa 6 bramek. Goście dwukrotnie zmieniali bramkarzy, ale i to nie przyczyniło do poprawy. Tarnovia, która po przerwie, mając przyomiatającą przewagę, zdobyła jeszcze dalsze 4 bramki. Goście nie zrezygnowali z walki, prowadząc grę otwartą i dążąc do zdobycia choćby honorowej bramki. Jednak ich sporadyczne ataki lekko zlikwidowała obrona: Piryh i Pomykała.

W drużynie Tarnovii na plan pierwszy wybił się doskonały Binek, dalej Kokoszka, Rolk II i Piryh II w ataku, oraz Kocół w pomocy.

JKS na terenie Tarnowa okazał się zespołem słabo wyrównanym, lecz mimo wysokiej porażki, okazał dyscyplinę sportową.

Bramki dla Tarnovii uzyskali: Rolk Stanisław 3, Binek, Kokoszka, Piryh Roman po 2, i Rolk Edmund 1.

Zawody prowadził zorowo p. Pietrzykowski z Radomia.

Partyzant (Kielce) — Legia (Krosno) 6:3 (4:3)

Krosno (Tel. wł.) Drużyna kielecka mimo obcego terenu odniosła cenne zwycięstwo, na które w pełni zasłużyła, będąc — zwłaszcza w drugiej

części gry zespołem o wiele lepszym od Legii. Strzelcami bramek byli: Jung (4) i Iwowski (2) dla Partyzanta — dla pokonanych zaś wszystkie 3 bramki zdobył najlepszy zawodnik Legii, Karpiński.

Grupa II.

Ruch (Chorzów) — Piast (Gliwice) 5:1 (4:0)

Gliwice (Tel. wł.) Drużyna Ruchu pokonała w decydującym spotkaniu Piast (Gliwice) w stosunku 5:1 (4:0), zdobywając tym samym pierwsze miejsce w swojej grupie i kwalifikując się do finałowych rozgrywek o wejście do klasy państwowej. — Bramki strzelił: Alszer (2), Cebula, Przycherka i Cieślak — po 1. Najlepszym graczem Ruchu był Alszer.

Sarmatia — Victoria (Wałbrzych) 3:2 (2:1)

Grupa III.

MKS (Szczecin) — RKS Polonia (Bydgoszcz) 3:2 (3:1)

Bydgoszcz (Tel. wł.) W meczu o wejście do klasy państwowej MKS ze Szczecina wygrał mecz z miejscową „Polonią” w stosunku 3:2 (3:1). Mecz odbył się po ulewnym deszczu i boisko było bardzo błotniste.

Lechia — Gdynia HCP 6:0

Grupa IV.

CKS (Częstochowa) — CKS — Sygnał 3:0 (2:0) (2:0)

Lublin (Tel. wł.) W rozegranym w dniu dzisiejszym w Lublinie meczu piłkarskim o wejście do klasy państwowej między CKS (Częstochowa) i kolejowym KS Sygnał, zwycięstwo odniosła drużyna częstochowska w stosunku 3:0 (2:0).

Grano na trudnym, rozmokłym terenie. Sygnał wytańczył osłabiony brakiem dwóch najlepszych graczy, których zastąpili rezerwowi.

Radomskie Koło Sport. — Widzew (Łódź) 0:0

Grupa V.

Legia W-wa — Ostruda 6:0 (1:0)
WKS Siedlce — Mazur (Ełk) 5:2 (2:0)

Mistrzostwa Polski w hokeju na trawie

Poznań (Tel. wł.) W dniu dzisiejszym rozpoczęły się w Poznaniu rozgrywki o mistrzostwo Polski w hokeju na trawie.

Drużyn podzielono na dwie grupy: do grupy I-szej zaliczono Lechię (Poznań), KKS (Gniezno) i Victorię (Mogilno), do grupy II-giej: Czarnych (Poznań), Stellę (Gniezno), GKS (Gniezno) i ZKS (Środa).

Wkraczamy na forum międzynarodowe

W ub. czwartek otrzymał Polski Związek Piłki Nożnej od Szwedzkiego Związku Piłki Nożnej oficjalne zaproszenie na międzynarodowy mecz piłkarski

POLSKA — SZWECJA na dzień 14 września br. do Sztokholmu.

W terminarzu między państwowych spotkań termin ten i przeciwnik były już przewidziane — jednak zanosilo się na to, że Szwecja — z uwagi na minorowy nasz bilans — nie zechce pamiętać o tym terminie.

Sejdzęcznie przed 26-ciu laty i szczerza wypróbowana przyjaźń przeważała jednak za nami i oto za miesiąc jedynastka polska gościć będzie znów na północy, gdzie zmierzy się z przeciwnikiem, notowanym wysoko na międzynarodowej giełdzie piłkarskiej.

PZPN, otrzymawszy równoczesne zaproszenie od Finlandii postanowił zaproponować Finom rozegranie meczu między państwowego:

POLSKA — FINLANDIA

w drodze powrotnej ze Sztokholmu (w dzień powszedni). Przyjeżdżamy, że Finowie zgodzą się na ten termin. Nasza wybrana jedynastka zaś w ciągu 3-ech tygodni tj. w czasie od 31 sierpnia do 15 września rozegra 3 mecze międzypaństwowe a to przeciw Czechosłowacji w Pradze (31. VIII), przeciw Szwecji w Sztokholmie (14. IX) i przeciw Finlandii.

Zgłoszenia Polski do Olimpiady

Polska ambasada w Londynie podała do wiadomości, że ambasador Jerzy Michałowski oficjalnie zakomunikował międzynarodowemu komitetowi olimpijskiemu o uczestnictwie Polski w igrzyskach olimpijskich w 1948 roku w Londynie.

Polski delegaci międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego.

Polski Komitet Olimpijski ustalił już kandydatury 2 delegatów Polski do międzynarodowego komitetu olimpijskiego na opróżnione miejsca po zmarłych dawniejszych delegatach — gen. Ruppercie i Ignacym Matuszewskim. Nowymi delegatami, których zgłosi Polska do międzynarodowego komitetu olimpijskiego są: ambasador R. P. w Londynie Jerzy Michałowski i prof. dr Jerzy Loth.

Ambasador Michałowski jest człowiekiem doskonale znającym dziedzinę sportową. W latach 1924—1934 był on czynnym zawodnikiem, lekkoatletą warszawskiego AZS-u, a później był działaczem sportowym. Prof. dr Jerzy Loth jest wybitnym i długoletnim działaczem sportowym, specjalnie czynnym w dziedzinie wiolarskiej.

Z obrad PZB

Na zebraniu Zarządu PZB z udziałem prawie wszystkich przedstawicieli Okręgów zapadły w niedzielę w Poznaniu ważne uchwały.

Wiek młodzików podwyższono na 19 lat. Zobowiązano Okręgi: śląski warszawski, szczeciński, gdański i poznański do urządzenia turnieju młodzików.

Mistrzostwa drużynowe Polski rozegrane zostaną w czterech grupach (dwie grupy po 5 drużyn i dwie po 4), na które złożą się mistrzowie okręgów oraz drużyny z Pomorza, Śląska, Łodzi i Warszawy. Rozpoczęcie mistrzostw nastąpi 30 listopada, tak iż mistrzostwa w okręgach muszą zostać ukończone do 16 tego miesiąca.

Trener Sztam został nadal trenerem PZB i przeprowadzi szkolenie na 3 obozach, począwszy od 1 lub 15 września.

Kapitan PZB ma obowiązek dwa razy do roku ustalać listy 10 najlepszych bokserów Polski w każdej wadze, pierwszą do końca listopada, drugą do końca kwietnia.

Urządzenie turnieju państw szwajcarskich zostało ustalone na 4—7 października w Poznaniu.

Czechosłowacja walczy z Australią

W nadchodzącym tygodniu rozegrane zostanie w Montrealu spotkanie międzykrajowe o wyłonienie finalisty do meczu przeciw USA w pucharze Davisa pomiędzy Czechosłowacją i Australią. Tenisiści czescy Drobný i Cerník udali się już samolotem do Montrealu, a ich najbliższymi przeciwnicy: Australia, pokonali „tymczasem” Kanadę, kwalifikując się do finału międzykrajowego. Szczegółowe wyniki meczu Australia—Kanada są następujące: **Dinny Pails (Australia)—Henri Rochon (Kanada) 6:1, 6:4, 6:2.** **Geoff Brown (Austr.)—Brenden Macken (Kanada) 6:4, 6:4, 6:1.** Gra podwójna: **Jack Bromwich i Colin Long (Austr.)—Gordie Mc Neil i Edgar Lanthier 6:2, 6:1, 6:0.**

Pływaczki holenderskie w USA

Słynne pływaczki holenderskie Nel Van Vliet i Koster Van Feggelen przybyły już na miesięczne tournée do Ameryki.

Nowy rekord pływacki w USA

Amerykańska sztafeta pływacka z klubu w Hew Haven ustanowiła nowy rekord USA w sztafecie 3x100 m stylem zmiennym, uzyskując czas 3:13,6.

Nowe zwycięstwo wioślarza Johna Kelly

Zwycięzca z regat w Henley, John Kelly — zrewanżował się Kanadyjczykowi Dubois za porażkę w wioślarskich mistrzostwach Ameryki, bijąc go tym razem — mistrzostwach Kanady.

Meksyk mistrzem piłk. w Ameryce Północnej

W mistrzostwach piłkarskich Ameryki Północnej, w kategorii amatorów, Meksyk pokonał Kubę 3:1, zdobywając tytuł mistrzowski. Stany Zjednoczone przegrały z Meksykiem 0:5 i uległy również Kubie 2:5.

Mistrzostwa lekkoatletyczne w Moskwie

Tegoroczne mistrzostwa lekkoatletyczne w Moskwie zgromadziły na starcie przeszło 250 zawodników, reprezentujących 13 klubów. Jednym z lepszych rezultatów, osiągniętych w tym roku w Europie, jest nowy rekord ZSRR w biegu na 400 m p. pl. ustanowiony przez mistrza ZSRR na 400 m — Komarowa (Dynamo) w czasie 55 sekund. Na 80 m wyrównała rekord ZSRR Baryłowa, uzyskując czas 11,6. 3.000 m w przeszłości przebiegł Pugaczewski w czasie 9,15. Czas ten jest zaledwie 1,9 sek. gorszy od rekordu ZSRR. Mistrzem w trójskoku został młody zawodnik Agaekow z dobrym wynikiem 14,53. W skoku w dal zwyciężył Kuźniecowa wynikiem 7,15, drugie miejsce zajął Agaekow, uzyskując 7,04 m. Bieg na 800 m wygrał Zimin w czasie 1,55 przed Kudriawcewem — 1,55,6. W rzucie oszczepem pierwsze miejsce zdobyła Czudina, rzucając 43,79. Bieg na 100 m i 200 m wygrał Kamrakulow, osiągając — mimo ciężkiej biegni — czasy 10,8 i 22,4 sek.

KS Wieczysta—Rzemieślnicy KS (Jarosław) 2:2 (0:2)

Jarosław 4. 8. Wieczysta w drodze powrotnej z Przemysła rozegrała trzecie z rzędu spotkanie w Jarosławiu odnosząc wielki sukces, remisując z tamtejszym Rzem. K. S. Sukces ten zasada się na tym, że sędzią p. Renikiewicz z Przemysła był praktycznie dwunastym zawodnikiem Rzem. KS-u i w niebezpiecznych dla RKS-u sytuacjach wkraczał zdecydowanie odgrywając rzekome spalone (około 20) albo dyktując pod sam koniec zawodów rzut karny, który zresztą obronił pewnie Nocek. Charakterystycznym jest fakt, że Wieczysta zdobyła jedną bramkę z dalekiego rzutu wolnego oczekiwowanego przez Walickiego, drugą zaś z przeboju Guzika. W obu wypadkach sędzią p. Renikiewicz był beznadziejnie. Krzywdzące rozstrzygnięcia sędziego oburzały nawet obiektywną publiczność Jarosławia.

Dwa rekordy na mistrzostwach pływackich Polski

Bielsko (Tel. wł.). W sobotę rozpoczęły się w Bielsku mistrzostwa pływackie Polski. Zarówno pod względem organizacyjnym, jak i pod względem wyników stały one na dobrym poziomie.

Po ceremoniach powitalnych i przemówieniach rozegrano w pierwszym dniu następujące konkurencje:

Bieg na 400 m styl. dow. kl. I pań: 1) Cieżki (Wisła) — 5,54,8, 2) Boniecki (Filmowiec Łódź) — 6,02, 3) Ziółkowski (AZS Wrocław).

Bieg 200 m styl. klas. kl. I: 1) Brzęczek (Polonia Bytom) — 3,14,4, 2) Poprawiak (HCP) — 3,14,6, 3) Sut (Krotoszyn) — 3,28.

W biegu na 400 m styl. dow. wielką niespodzianką była porażka faworyta Ramola (Polonia Bytom), który zajął drugie miejsce. Zwyciężył Dzień (BBTS) w czasie 5,33,3, 2) Ramola (Polonia Bytom) — 5,41,8, 3) Rybkowski (KSZO).

W biegu na 100 m styl. dow. kl. I zwyciężył Cieżki (Wisła) w czasie 1,12,2, 2) Kratochwil (AZS Wrocław) — 1,13,8, 3) Moczydłowski (Grom Gdynia) — 1,14,1.

100 m stylem grzbietowym w kl. I wygrał Gajewski (Warta) — 1,25,8, 2) Kubik (BBTS) — 1,27, 3) Kratochwil.

W konkurencjach żeńskich padł pierwszy po wojnie rekord Polski. Uzyskała go Kaletówna (Piast Gliwice) w biegu na dystansie 100 m styl. klas. Czas zwyciężczyni wyniósł 1,35 minut (przedwojenny rekord Polski na tym dystansie — 1,35,3).

200 m stylem klasycznym kl. I: 1) Malicka (San Poznań) — 3,41,7, 2) Głuchówna (BBTS) 3,47,3; 3) Pielachala (BBTS).

100 m stylem klasycznym pań wygrała Kaleta (Piast Gliwice) — 1,35 przed Blehmówną (BBTS) 1,37,3 i Miłkowską (San Poznań).

W sztafetach męskich uzyskano następujące wyniki:

Sztafeta 4x200 m stylem dowolnym: 1) Polonia (Bytom) w składzie: Zemyr, Gadzikiewicz, Papee i Ramola w czasie 11,09,4; 2) Warta; 3) Cracovia w składzie: Kowalski, Pietruszka, Zguda i Kornecki — 11,14,7.

Sztafeta pań: 4x100 stylem dowolnym: 1) BBTS w składzie: Wojewódzówna, Szymikówna, Wimówna i Boehmówna w czasie 5,55,4; 2) Piast I, 3) Polonia (Bytom).

Skoki z trampoliny klasy mistrzowskiej pań: 1) Pendke (Zjednoczenie Zabrze) — 51,42 pkt.; 2) Grygierczyk (BBTS) — 47,20 pkt.

Skok z trampoliny klasy mistrzowskiej panów: 1) Bredich (Siemianowiczanka) 103,82 pkt.

Skok z wieży panów kl. I: 1) Gajewski (Warta) — 48,4 pkt.

W drugim dniu pływackich mistrzostw Polski padł drugi powojenny rekord Polski. Uzyskała go znów zawodniczka gliwickiego Piasta, Kaletówna, w biegu na 200 m stylem klasycznym, poprawiając dotychczasowy rekord Polski o 2 sek.

Zawody w 2-gim dniu rozpoczęto z opóźnieniem, oczekując na zapowiedziany przyjazd premiera Cyrankiewicza, który jednak nie przyjechał.

Zjawili się natomiast licznie przedstawiciele władz i związków sportowych, z prezesem PZP Borkowskim i dyrektorem WF i PW w Katowicach Ksielińskim na czele.

Szczegółowe wyniki 2-go dnia są następujące:

KLASA MISTRZOWSKA PANÓW

100 m w. stylem klasycznym: 1. Soltysek (Pogoń Kat.) — 1,21,7; 2. Langer (Piast Gliwice) — 1,23,5; 3. Marek (BBTS) — 1,24,4.

200 m stylem dowolnym: 1. Dzień (BBTS) — 2,33,9; 2. Ramola (Polonia Bt.) — 2,34,5; 3. Rybkowski (KSZO) — 2,36,4.

Kornecki z Cracovii zajął szóste miejsce.

100 m stylem grzbietowym: 1. Zemyr (Polonia Bt.) — 1,18,8; 2. Langer (Piast Gliwice) — 1,20,2; 3. Wąs (Pogoń Katowice) — 1,20,4; 4. Kowalski z Cracovii i Kita zajął piątą i szóstą lokatę.

100 m stylem dowolnym: 1. Marchlewski (Grom Gdynia) — 1,07; 2. Ramola (Polonia Bt.) — 1,07,8; 3. Rybkowski (KSZO) — 1,08,4.

Kękuś z Wisły był dziewiątym w tej konkurencji.

Sztafeta 3x100 stylem zmiennym: 1. Piast (Gliwice) — 3,53,2;

2. Pogoń I — 3,57; 3. Warta — 3,57;

Skoki z wieży: 1. Kłaptoz (BBTS) — 82,06 pkt.; 2. Skorupka (Pogoń) — 79,30 pkt.

KLASA MISTRZOWSKA PAŃ

100 m stylem dowolnym: 1. Boehmówna (BBTS) 1,23; 2. Niedziela (Paist) — 1,25,1; 3. Liszkówna (Piast) — 1,25,2; 4. Florczykówna z Wisły była dopiero ósmą z czasem 1,29,8.

100 m stylem grzbietowym: 1. Szlagiewicz (HPC) — 1,31; 2. Kaletówna (Piast) — 1,31,6; 3. Niedziela (Piast) — 1,37,2.

Nieudana próba poprawienia rekordu Polski na tym dystansie.

200 m stylem klasycznym: 1. Kaletówna (Piast) — 3,21,1 (rekord Polski); 2. Janasówna (Astra) — 3,29,6; 3. Boehmówna (BBTS) — 3,34,4.

Sztafeta 3x100 stylem zmiennym: 1. BBTS — 4,42; 2. Piast II — 4,44,5; 3. Piast I — 4,50,8.

Skoki z wieży wygrała Furmańska (Polonia Bytom) uzyskując 25,24 pkt.

KLASA I PANÓW

100 m stylem klasycznym: 1. Poprawiak (HOP) — 1,29,5; 2. Porębski (BBTS) — 1,30,6; 3. Dec (Filmowiec) — 1,30,6.

200 m stylem dowolnym panów: 1. Cieżki (Wisła) — 2,46,9; 2. Olemiak (AZS Wrocl.) — 2,48,8; 3. Ziółkowski (AZS) — 2,49,1.

Sztafeta 4x200 stylem dowolnym: 1. AZS (Wrocław) — 11,35,7; 2. BBTS; 3. Warta.

W II półfinale zwyciężył Kupczak (13,4) przed Sioniną, Kudertem i Jelitą.

W finale zwyciężył pewnie Kupczak, a dalsze miejsca zajęli: 2) Sionina, 3) Wyglenda i 4) Janik.

W biegu australijskim zdecydowane zwycięstwo odniósł Gabrych z Garbarni, uzyskując czas 6,14 przed Motyłą (KTK) i Gizą (Legia).

W biegu na 15 okrążeń z trzema finiszami zwyciężył w ogólnej punktacji Napierała (14 punktów) przed Bańskim (12 pkt), Janickim (10 pkt), Motylem i Wrzeliwiczem po 2 pkt.

W poszczególnych finiszach zdobywali punkty: W I: Bański (4 pkt), Janicki (3 pkt), Napierała (2 pkt), Motyl (1 pkt), Wrzeliwicz (0 pkt).

W II: Napierała (4 pkt), Janicki (3 pkt), Bański (2 pkt), Motyl (1 pkt), Wrzeliwicz (0 pkt).

W III: Napierała (8 pkt), Bański (6 pkt), Janicki (4 pkt), Wrzeliwicz (2 pkt), Motyl (0 pkt).

PUNKTACJA: w pierwszych dwóch finiszach 4, 3, 2, 1, 0, w trzecim podwójna.

W biegu amerykańskim parami, na 50 okrążeń toru = 20 km, zwyciężyła para krakowska: Dąbrowiecki — Gabrych, uzyskując 16 punktów i czas 33,10,6 przed parą warszawską Napierała — Kudert (równa ilość punktów, lecz gorszy czas).

Trzecie miejsce zajęła para Kupczak — Musiał, czwarte para Sionina — Motyka.

Kupczak, Gabrych i Napierała Zwyciężają w zawodach kolarskich

W piątek rozegrano na torze Cracovii zawody kolarskie z udziałem elity kolarzy całej Polski. Urozmaicony program, sprawna organizacja oraz silna konkurencja sprawiły, że zawody były ciekawe i dostarczyły wiele emocji licznie zebranym widzom. Niestety, nie obyło się bez wypadku, mianowicie: na trzy okrążenia przed końcem ostatniego biegu, zderzył się Musiał z poprzednim kolarzem tak nieszczęśliwie, że upadł, doznając złamań obojczyka oraz poważnej kontuzji twarzy.

W biegach sprinterskich oczekiwano pojedynku Kupczaka z wicemistrzem Polski Janickim (Wrocław). Kolarz wrocławski wypadł jednak tym razem bardzo błado i nie wszedł w ogóle do biegów finałowych, zajmując trzecie miejsce w ćwierćfinałach za Kupczakiem i Kudertą (W-wa).

W poszczególnych ćwierćfinałach zwyciężyli: W I: Janik (Wrocław) 13,3 przed Musiałem (Garbarnia), Wiśniewskim (Sarmata, W-wa) i Nowoczkim (Sl.); w II: Dąbrowiecki (Legia, Kraków) 13,2 przed Wyglendą (Śląsk), Stankiem, (Broń, Radom) i Bańskim (Sarmata W-wa); w III: Kupczak 13,1 przed Kudertem (MKS W-wa), Janickim (Wrocław) i Głuckim (Śląsk); w IV: Sionina 14,3 przed Jelitą (Śląsk), Napierałą (W-wa) i Łobodzińskim (Radom).

I półfinał przyniósł zwycięstwo Janikowi (14 sek) przed Wyglendą, Dąbrowieckim i Musiałem;

W II półfinale zwyciężył Kupczak (13,4) przed Sioniną, Kudertem i Jelitą.

W finale zwyciężył pewnie Kupczak, a dalsze miejsca zajęli: 2) Sionina, 3) Wyglenda i 4) Janik.

W biegu australijskim zdecydowane zwycięstwo odniósł Gabrych z Garbarni, uzyskując czas 6,14 przed Motyłą (KTK) i Gizą (Legia).

W biegu na 15 okrążeń z trzema finiszami zwyciężył w ogólnej punktacji Napierała (14 punktów) przed Bańskim (12 pkt), Janickim (10 pkt), Motylem i Wrzeliwiczem po 2 pkt.

W poszczególnych finiszach zdobywali punkty: W I: Bański (4 pkt), Janicki (3 pkt), Napierała (2 pkt), Motyl (1 pkt), Wrzeliwicz (0 pkt).

W II: Napierała (4 pkt), Janicki (3 pkt), Bański (2 pkt), Motyl (1 pkt), Wrzeliwicz (0 pkt).

W III: Napierała (8 pkt), Bański (6 pkt), Janicki (4 pkt), Wrzeliwicz (2 pkt), Motyl (0 pkt).

PUNKTACJA: w pierwszych dwóch finiszach 4, 3, 2, 1, 0, w trzecim podwójna.

W biegu amerykańskim parami, na 50 okrążeń toru = 20 km, zwyciężyła para krakowska: Dąbrowiecki — Gabrych, uzyskując 16 punktów i czas 33,10,6 przed parą warszawską Napierała — Kudert (równa ilość punktów, lecz gorszy czas).

Trzecie miejsce zajęła para Kupczak — Musiał, czwarte para Sionina — Motyka.

Igrzyska spółdzielcze w Łodzi

W dniu 15 bm. rozpoczną się w Łodzi ogólnopolskie igrzyska klubów spółdzielczych, zorganizowane przez Zarząd Główny Związku Zawodowych Pracowników Spółdzielczych, wydział Wychowania i Sportu w Warszawie.

Spółdzielców krakowskich w tych igrzyskach reprezentował będzie SKS „Społem”, który wyjedzie z 80-osobowym zespołem, z wszystkimi swoimi sekcjami pod kierownictwem op. prezesów: inż. Staronina i Mokrzyckiego oraz sekretarza Klina.

Skoki z trampoliny:

1. Graber (Siemianowiczanka) — 81,56 pkt.

2. Gajewski (Warta) — 69,84 pkt.

KLASA I PAŃ

100 m stylem dowolnym: 1. Żurkówna (San Poznań) — 1,32,8; 2. Wiśniewska (Warta) — 1,34,4; 3. Janasik (Warta) — 1,35,8.

100 m stylem klasycznym: 1. Seydlówna (Pogoń) — 1,45,8; 2. Płaskura (Cracovia) — 1,46,5; 3. Malicka (San Poznań) — 1,46,5.

Sztafeta 4x100 stylem dowolnym: 1. Warta — 7,00,5; 2. BBTS — 7,05; 3. Grom — 7,15,8.

Skoki z trampoliny wygrała Bartodziejówna (Siemianowiczanka) — 80,26 pkt.

Po drugim dniu zawodów w ogólnej punktacji prowadzi Piast Gliwice — 152 pkt. Drugie miejsce — BBTS 144 pkt., trzecie — Polonia bytomska 98 pkt., czwarte — Pogoń (Katowice) 62 pkt., piąte — Warta 36 pkt., szóste — Grom (Gdynia) 16 pkt., siódme — KSZO 15 pkt., ósme — Cracovia 14 pkt.

W klasie I-szej prowadzi Warta — 94 pkt. przed BBTS — 72 pkt. i AZS-em Wrocław — 39 pkt.

Czwarte miejsce w klasie I-szej zajmuje obecnie Wisła z 39-oma punktami, które zdobył wyłącznie Cieżki.

Organizacja zarówno w pierwszym dniu zawodów jak i w drugim b. dobra.

Na zakończenie drugiego dnia mistrzostw rozegrano mecz piłki wodnej pomiędzy Teamem A a Teamem B. Wygrał Team A 5:2 (3:0), uzyskując bramki ze strzałów Fuzaj 3, Zgundy i Nogaja po jednej. Dla Teamu B bramki strzali: Kulka i Potocki.

Trzeba tu bowiem przypomnieć, że Jarosław, aczkolwiek nie jest „stolicą Okręgu”, to jednak w krótkim czasie zdołał pracą swych członków wybudować przepiękny stadion sportowy, rozwinąć żywą działalność wszcz, realizując szczytne hasła popularyzacji i masowienia sportów oraz hasła oddania do użytku młodzieży jak największej ilości terenów sportowych.

Radzi będziemy, jeśli Komisja i kompetentne czynniki jak najprędzej wyświeltlą zagadkę tych jarosławskich „senzacyj” i podadzą do wiadomości opinii sportowej w Polsce.

Cracovia II — Społem 8:0

Rozegrane spotkanie tenisowe pomiędzy Cracovią II, a Społem zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem drużyny Cracovii. Zawodnicy Społem ustępowali znacznie swym przeciwnikom. U zwycięzców na wyróżnienie zasługują wszyscy zawodnicy, którzy reprezentowali się bardzo dodatnio z weteranem Drozdowskim na czele, a to Łabuźek, Jasiński, Frankowski oraz Borowska i rokująca nadzieje czternastoletnia Kubalanka. U pokonanych na dobrym poziomie zakraśli Cieżak, który stoczył emocjonujące spotkanie z Łabuźkiem. Reszta tenisistów Społem, bracia Grabowscy, Ostromecki i sympatyczna Mazurówna ustępowali przeciwnikom.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco: Jasiński (Cr) — Ostromecki (Społem) 6:1 6:3; Drozdowski (Cr) — Grabowski Jan (Społem) 6:2, 6:3; Łabuźek (Cr.) — Cieżak (Społem) 6:4, 1:6, 8:6; Borowska (Cr) — Mazurówna (Społem) 6:1, 3:6, 6:4; Frankowski (Cr) — Grabowski D. (Społem) 6:1, 6:0; Łabuźek, Drozdowski (Cr) — Cieżak, Grabowski Jan (Społem) 6:0, 6:1; Frankowski, Jasiński (Cr) — Ostromecki, Grabowski D. (Społem) 6:0 6:1; Łabuźek, Kubalanka (Cr) — Mazurówna, Grabowski Jan (Społem) 6:1, 6:0. (sm)

Polski Związek Tenisowy komunikuje, że MISTRZOSTWA MIĘDZY-NARODOWE POLSKI odbędą się w dniach 19 do 24 sierpnia 1947 na kortach „Pogoń” w Katowicach.

Do turnieju dopuszczono 32 zawodników i 16 zawodniczek w grach pojedynczych, po 16 par w grach podwójnych i mieszanych. Zgłoszenia do turnieju mają być nadesłane do Sekcji Ten. K. S. „Pogoń” Katowice, Jordana 7, do dnia 14 bm., a losowanie odbędzie się dnia 16 bm., godz. 18 w domu klubowym na kortach KS. „Pogoń”.

Cracovia Ib — Społem 3:1 2:0

W przedmeczach zawodów Cracovia—Orzeł, rozegrała Cracovia Ib zawody towarzyskie ze Społem, odnosząc zaskakujące zwycięstwo. Napastnicy Społemowscy tym razem strzelili zupełnie zawiadli. Gra na ogół wyrównana. W 22 minucie gry Społem ma idealną okazję zdobycia prowadzenia, lecz Jarocki fatalnie przetrzeźwiuje karne. W następnej fazie gry pierwszej połowy Cracovia zdobywa dwie bramki z rzutów karnych przez Dycjana i Kobyleckiego. Po przerwie Żelazny podwyższa wynik do 3:0. Pod koniec zawodów Społem zdobywa honorową bramkę przez Gruszcza, pomimo wspaniałej rozbójnicy Hymczaka. Sedziował Kolber. (Jak)

Pierwsza klasa europejska na Międzynarod. Mistrzostwach Tenisowych Polski

Tegoroczne międzynarodowe mistrzostwa tenisowe Polski, będą właściwie pierwszymi międzynarodowymi mistrzostwami po wojnie. Tak się składało, że dotąd nie mieliśmy „zaszczytu” goszczenia cudzoziemców w czasie międzynarodowych mistrzostw tenisowych Polski — lecz na podstawie dotychczasowych zgłoszeń możemy śmiało twierdzić, że braki z lat poprzednich zostaną całkowicie wyrównane, gdyż:

za tydzień już stanie na starcie w Katowicach czołówka europejskiej klasy tenisa z międzynarodowym mistrzem Francji Asbothem (Węgry), oraz świetnymi tenisistami szwedzkimi Bergelinem i Johansonem i jugosłowiańskimi: Miticem i Palladą na czele.

Oprócz tej czołówki, zapewni on jest w tej chwili udział następujących zawodników: Stolpa (Węgry), Smoliński, Vrba i Zabrodsky (Czechosłowacja), Caraculis, Schmidt i Tatanescu (Rumunia).

Wymienieni na pierwszym miejscu tenisiści reprezentują — jak to już powiedziano — najwyższą klasę europejską. Asboth zdobył niedawno mistrzostwo tenisowe Francji w konkurencji międzynarodowej, — Bergelin i Johanson doszli do finału międzynarodowego turnieju Czechosłowacji, gdzie stoczyli zaciętą i wyrównaną walkę, pierwszy z Brownym (Australia), drugi przeciw Drobmemu (Czechosłowacja). Obaj Jugosłowianie stanowić będą dla nich również równorzędnych przeciwników i stąd... finał będzie rozegrany do-

słownie w konkurencji międzynarodowej.

Zawodnicy czescy oraz rumuńscy, jakkolwiek ci pierwsi reprezentują właściwie drugi garnitur Czechosłowacji, mogą mieć także w nadchodzącym turnieju wiele do powiedzenia.

Z naszych zawodników liczyć możemy jedynie na Skoneckiego. Będzie miał on nielada okazję do zrewanżowania się Bergelinowi za ostatnią porażkę w Pradze. Czy ma szansę? Raczej nie. Skoneckiemu brak w pierwszym rzędzie obycia turniejowego, regularności i... spokoju nerwowego, wynikającego z przeświadczenia, że można sprostać przeciwnikowi i zaufać własnym siłom. Nie mniej jednak turniej ten może przynieść karierze młodego zawodnika dalszy krok naprzód i wyraźnie wzmocnić jego samopoczucie.

Z innych zawodników możemy najbardziej liczyć na Hebdę ze względu na jego rutynę oraz na Bratka, względnie Kończaka. Wydaje się jednak, że dojeżdżąc do ósemki ćwierćfinalistów dla każdego z tych zawodników jest w obecnej chwili „kresem możliwości”.

Nasze panie, mieć będą za przeciwniczki Parma-Krupową i Miskową (Czechosłowacja), oraz ostatnią pogromczynią Jadwigę Jędrzejowskiej Körmczy (Węgry).

Jeśli Węgierka przyjedzie, wówczas Jędrzejowska chyba potrafi wziąć rewanż na dużo młodszej od siebie Węgierce, z którą przegrała w Pradze, mimo, iż po wygranym pierwszym secie, prowadziła w drugim 4:3.

Ten obóz „się udał”

Na wzór zagranicy urządził się u nas często przed ważnymi zawodami międzypaństwowymi obozy treningowo-kondycyjne, których celem jest ostateczne doszlifowanie formy wybrańców. Niestety — mimo tych obozów ostatnie międzynarodowe występy nie przyniosły nam sukcesów. Jak to najczęściej w takich razach bywa, szuka się również przyczyn niepowodzenia w wadliwej organizacji przygotowań, mając m. in. na myśli właśnie te obozy.

Z uważnej lektury zamieszczonego w „Dzienniku Polskim” artykułu Z. Chr. wynika, że nie wszystkie Związki organizujące obozy zdają sobie dobrze sprawę z tego czym różni się piłkarz od przeciętnego człowieka i w związku z tym co należy zrobić, aby obóz wydał rezultat.

Oto autor wymienionego artykułu pisze:

„KOZPN wiedząc o tym, że footballista musi dobrze zjeść nie żałował na jedzenie itd... Jakżeż zazdrośnie muszą patrzeć na

obóz KOZPN uczestnicy innych obozów, na których zapewne „żałują na jedzenie” lub uczestnicy obozów innych gałęzi sportu, którzy nie muszą tak jak footballiści dobrze zjeść...”

Poza tym nie na każdym obozie — jak śmieemy przypuszczać — sprężystość organizacyjna jest tak wielka jak w dolinie strumienia Kowaniec pod Nowym Tarciem, gdzie wó słów Z. Chr.

skarbnik „sam” burczy i wymyśla służbę, rzeźnika i piekarza... i wreszcie nie na każdym obozie może być

„trzeci stary piłkarz reprezentacyjny, który to, co przez 17 lat czynnej służby nabył i nauczył się od szeregu trenerów zagranicznych przelewa na szkolonych przez siebie juniorów...”

Jesteśmy z pełnym uznaniem dla tej funkcji i dlatego śmieemy twierdzić że ten „skromny” emeryt nie powinien pozostać w cieniu zapomnienia...

Kraków czy Warszawa?

W najbliższą niedzielę (17 sierpnia) rozegrany zostanie w Warszawie międzymiastowy mecz piłkarski z cyklu zawodów o puchar śp. Kałuży: KRAKÓW—WARSZAWA.

Jak przypominamy sobie, w roku ubiegłym w Warszawie zapadło na ostatnim meczu pomiędzy Krakowem i Warszawą rozstrzygnięcie, dające drużynie krakowskiej, dzięki remisowi 2:2, pierwsze miejsce w tabeli zawodów o puchar za rok ubiegły i tytuł pierwszego zdobywcy pucharu im. śp. Józefa Kałuży.

Kraków prowadził w zeszłym roku od początku w tabeli zawodów pucharowych — w tym roku jednak leaderem tabeli jest Warszawa. Czy uda się naszej jedenastce pokonać zespół sto-

licy i objąć prowadzenie?

Znamy już skład, w jakich obie drużyny wystąpią do tego meczu:

WARSZAWA: Borucz (Skromny) — Szczepaniak, Giewartowski — Waśko, Szczurek, Brzozowski — Ochmański, Świczak, Górski, Jaźnicki, Mordarski. KRAKÓW: Jurowicz (Bebenek) — Gędek, Flanek — Jabłoński I, Parpan, Jabłoński II — Glergiel, Gracz, Szewczyk, Kohut, Bobula.

W związku z tym meczem ogłaszamy konkurs na odgadnięcie wyniku. Pierwszą nagrodę w tym konkursie stanowi kwota 5000 zł., drugą 3000 zł., trzecią 2000 zł.

Poza tym regulamin i warunki konkursu są takie same, jak w poprzednich konkursach.

Peter Kane wygrywa z Dado Marino

Dawny mistrz świata w wadze muszej Peter Kane, który przerzucił się obecnie na wagę kogucią, pokonał po 10-rundowej walce na punkty Dado Marino.

Wiśniewski (Elektryczność) zwycięża w Warszawie

Rozegrany w Warszawie na dystansie 75 km wyścig „Elektryczność” wygrał zdecydowanie Wiśniewski w czasie 2:17.8 godz. przed Rzeźnikiem, Kapiakiem i Napierałą.

Lekkoatletyka w Jugosławii

Drużynowe mistrzostwo Jugosławii w lekkoatletyce

W drużynowych lekkoatletycznych mistrzostwach Jugosławii pierwsze miejsce zajęła drużyna „Spariaka” przed Kładywarem i Czerwoną Gwiazdą.

Na zawodach tych osiągnięto szereg dobrych wyników, a to: w biegu na 1,500 m, 100 m, 200 m. W rzutach i w skokach osiągnięto na ogół słabsze wyniki.

Szczegółowe wyniki przedstawiają się następująco:

100 m 1) Kolaricz 11,1.
200 m 1) Popow 23,2.
400 m 1) Kolaricz 52.
800 m 1) Makuszka 1,59,8.
1.500 m 1) Makuszak 4,04,4.
5,000 m 1) Skenderowicz 16,20,2.
110 m płotki: Zurkowicz 16,1.
Skok wzwyż: Krsticz 1,80.
Skok w dal: Miłostawicz 6,30.
Trójskok: Bulicz 12,71.
Rzut kulą: Stojkowicz 13,81.
Rzut dyskiem: Gołc 41,32.
Rzut młotem: Urszicz 40,86.
Rzut oszczepem: Jewtowicz 60,85.
Sztafeta 4X100 m 1) Kładiwor 44,9.

*

Dla porównania podajemy najlepsze wyniki w lekkoatletyce uzyskane w b. roku.

100 m: Sobolowicz 11,0; 200 m: Sobolowicz 22,3; 400 m: Sobolowicz 49,9; 800 m: Bulicz 1,55,9; 1500 m: Stefanowicz 4,03,4; 5,000 m: Stefanowicz 15,12,2; 10,000 m: Muchalicz 32,21,0; 110 m płotki: Srp 15,4; 400 m płotki:

Mało jedli... ale dobrze grali

Entuzjastyczne głosy prasy czeskiej po występach Wisły w Czechosłowacji

W czwartek powróciła do kraju drużyna Wisły, która — jak wiadomo, rozegrała w Czechosłowacji 3 spotkania, wygrywając wszystkie.

W jednym z piem codziennych, ukazał się artykuł mówiący o tym, że zawodnicy Wisły w czasie pobytu w Czechosłowacji nie mieli dostatecznej ilości pożywienia, mimo to jednak nie tylko wyniki piłkarzy krakowskich, ale i gra wprawiła w zachwyt wszystkich widzów czeskich.

Oto co pisze po występach Wisły prasa czeska:

„Rude Prawo”, dziennik wychodzący w Pradze pisze w numerze 181 z dnia 5 sierpnia p. t.: „Piękna gra polskiej drużyny”: (szybkość, zakończona dobrym i skutecznym strzałem, wyrównanie i wysoki poziom tworzą z drużyny Wisły zespół wysokiej klasy, który miał całkowitą przewagę nad S. K. Slany).

„Ludowa Demokracja” w numerze 180 z dnia 5 sierpnia tak charakteryzuje grę drużyny polskiej:

„Doskonała defensywa, szybki i zgrany atak, oraz rozumnie grająca pomoc oto jedenastka polska, która demonstrowała futbol w najlepszym wydaniu”.

„Prace”:

„Kabel” na własnym boisku

W dniu wczorajszym RKS Kabel obchodził uroczyste otwarcie, zbudowanego po wojnie, pięknego boiska.

Program rozpoczęto wciągnięciem na maszt flagi klubowej, poczem prezes klubu wicedyr. fabryki „Kabel” Tamawa Józef powitał gości i nakreślił w krótkim przemówieniu historię rozwoju klubu przed i po wojnie.

Obecnie klub reaktywował już sekcje: piłki nożnej (3 drużyny), tenisa stołowego, piłki ręcznej i szachową. Ale głównym jego zadaniem będzie wciągnięcie do uprawiania wszelkich dziedzin sportu całej załogi fabrycznej wraz z członkami rodzin jej pracowników.

Po prez. Tarnawie zabierają głos przedstawiciele władz sportowych, Centr. Zarządu Przem. Elektrotechn., bratnich klubów sportowych itd.

W imieniu KOZPN-u A. Wajda przeciwnie wstąpił do otwarcia boiska.

Po poświęceniu, przy dźwiękach własnej orkiestry, przedefilowali czynni sportowcy RKS Kabel oraz zaproszone na turniej otwarcia drużyny KS Prokocim, KS OM TUR Wołania i RKS Płaszowianka.

W dalszym ciągu wręczono pamiątkowe dyplomy wszystkim tym, którzy przyczynili się do reaktywowania klubu i odbudowy boiska.

Bulicz 57,3; skok wzwyż: Bukowicz 1,89; skok w dal: Lenert 7,09; trójskok: Szerczicz 13,41; rzut kulą: Szarczewicz 13,91; rzut dyskiem: Żerjan 50,10; rzut oszczepem: Bujaczicz 61,72; rzut młotem: Gubijan 53,10.

Mistrzostwa tenisowe Serbii

W ubiegłym tygodniu zakończyły się mistrzostwa tenisowe Serbii przy udziale 32 tenisistów. Z jniorów na czoło wysunęli się finaliści Pawłowicz oraz Mułojkowicz, którzy pomimo swojego młodego wieku zaprezentowali wysoki poziom. Grają oni nowoczesnym stylem, wymagającym wielkiej szybkości, silnego serwisu i umiejętności gry przy siatce.

Na wyróżnienie ze seniorów zasłużył stary, rutynowany zawodnik Laszlo, który w spotkaniu finałowym rozgromił bardzo dobrego Mułojkowicza (seniora), oddając mu raptem 2 gemy.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco: Juniorzy: Klimecki—Prodicz 6:3, 6:4, Pawłowicz—Jankowicz 6:2, 6:0, Mułojkowicz—Iwkowicz 6:2, 6:4, Popowicz—Nikołajewicz 5:7, 6:4, 6:4, Mułojkowicz—Nikołajewicz 9:7, 7:5, Pawłowicz—Klimecki 6:4, 1:6 i 6:0. Finał: Pawłowicz—Mułojkowicz 6:2, 6:2.

Seniorzy: Laszlo—Bojowicz 6:3, 6:3, Radowanowicz—Toks 6:2, 6:2, Ristic—Cwejic 7:5, 6:2, Mułojkowicz—Dukicz 6:3, 6:3, Laszlo—Radowanowicz 3:6, 6:4, 6:0, 6:3, Mułojkowicz—Riszczic 6:1, 4:6, 2:6, 9:7, 6:3. Finał: Laszlo—Mułojkowicz 6:0, 6:2, 6:0.

Gra podwójna. Finał: Bojowicz, Riszczic—Radowanowicz, Dukicz 2:6, 6:3, 6:2, 3:6 i 6:3.

Tu mówi Nowy Sącz!

Czarni (Jasło) — Świt 3:2

We środę rozegrał RKS „Świt” towarzyskie zawody z drużyną Czarnych z Jasła.

Jaślenie, jako zespół wypadli b. dobrze. Gdyby nie niedyspozycja strażowa napastników, mogli oni odnieść wysokie zwycięstwo.

„Świt” wystąpił w swym najsilniejszym składzie, nie mógł jednakowoż zdobyć się na żaden system gry, grając przez cały czas chaotycznie, w czym prym wodził wypożyczony na ten mecz zawodnik gorlickiego „Orla”, Łączki. Zamiast więc zasilić drużynę „Świtu” osłabił on ją raczej.

Zawody zakończyły się wynikiem 3:2 dla „Czarnych”. Bramki dla Czarnych zdobyli Styczwiński, Chmielowski i Tuleja, dla Świtu: Zagajski i Czapłak.

HKS „Czuwaj” z Przemysła zakontraktował drużynę „Sandecji” na dwa dni do Przemysła celem rozegrania zawodów towarzyskich. Drużyną Sandecji wyjeżdża do Przemysła 15 bm. Po zawodach w Przemyslu drużyna Sandecji rozegra prawdopodobnie jeszcze parę spotkań z innymi drużynami.

O. W. Kraków — KBW 3:3 (1:1)

W niedzielę rozpoczęły się wojskowe mistrzostwa piłkarskie, rozgrywane są jednorundowe, punktowe w 3-ch grupach, finał zaś rozegrany zostanie w Warszawie.

Lepszą technicznie była drużyna O. W., która zaskazyła na zwycięstwo.

Drużyna K. B. W. grała chaotycznie i cenny jeden punkt mistrzowski zdobyła przy fucie szczęścia.

O. W. nie zdobyło prowadzenie przez Bakowskiego, po czym pod koniec pierwszej połowy pada wyrównanie ze strzału Waśkiewicza, 18 i 19 minuta gry drugiej połowy przyniosły dalsze bramki dla O. W. ze strzałów Cybulskiego i Stawskiego. Na skutek przeoczenia wyraźnego spalono przez sędziego Konia, zdobyło K. B. W. drugą bramkę a chwilę później 3-cia i wyrównanie. Strzelcami byli: Różak i Olejnik.

O puchar KOZPN-u

W niedzielę toczyły się w dalszym ciągu rozgrywki o puchar KOZPN jedynie przy udziale zespołów B-klasowych. Uzyskano nast. wyniki:

Milicyjny—Grzegórzecki 3:0 (0:0).

Dębnicki—Rakowiczanka 3:0 (0:0).

Borek—Bieżanowianka 3:2 (0:1).

Nadwiślan—Prądniczanka 4:1 (1:1).

Bocheński—Legia 4:3 (2:2).

Nowy szybowiec „Mucha”

Konstruktor inż. Potocki, pracownik Instytutu Szybowcowego w Bielsku, twórca szeregu modeli szybowcowych, jak: „Rakin”, „Jaskółka” — znanych przed wojny, skonstruował ostatnio przy współpracy inż. Ireny Kamiekiej i inż. Mariana Wasilewskiego typ szybowca treningowego „Mucha”.

Nowy ten model odznacza się małymi rozmiarami, dużą zwrotnością i jest zdolny do rozwinięcia znacznej szybkości, przewyższającej szybkość znanego szybowca niemieckiego typu „Baby”.

„Mucha” posiada hamulce aerodynamiczne, które ograniczają szybkość w locie nurkowym — co jest szczególnie ważne dla lotów w chmurach.

Po zbudowaniu pierwszego aparatu planowana jest seryjna produkcja „Muchy”.

Kto odgadnie wynik

kupon konkursowy na wynik międzymiastowego meczu: Kraków — Warszawa w dniu 17 sierpnia

Wynik ogólny
na korzyść
wynik do przerwy
na korzyść
Pierwszą bramkę zdobędą
Imię i nazwisko
Adres
Podpis